

til hvert eneste Aar paa det Tidspunkt, da Regjeringen forelægger den midlertidige Bevillingslov, som den erkjender for at være en gyldig Form for Provisoriets Forkastelse, øieblikkelig ved en Dagsorden at forkaste den, eller Folkethinget maa gaa den Vej at sige: Vi har os forrige Gang forbistret dumt ad, nu ville vi ikke gaa i Fælden mere, nu gaa vi tilbage til den gamle Fremgangsmaade igjen. Men denne sidste Fremgangsmaade vil ikke være styrkende for Folkethingets Ansæelse, det tror jeg, at Enhver vil indrømme. Dersom vi altsaa gaa den Vej og forkaste dette Forslag efter Dagsordenen og saaledes forandre hele vor Fremgangsmaade, saa ville vi i Fremtiden staa saaledes overfor Regjeringen, at det ikke mere er os her i Thinget, der har nogen Frihed, en relativ Frihed — thi der er jo Hensyn at tage til de andre Faktorer — til at bestemme om vor egen Taktik, men det vil være Regjeringen, i hvis Haand det ligger, hvad Dieblit den vil, ved at faste dette Forslag ind her, at slaa al Taktik i Stykker for Thinget. Dersom det skal være en praktisk politisk og taktisk Fremgangsmaade, da er det noget af det Mærkeligste, jeg i mit Liv endnu har set. Jeg vil derfor tillade mig stærkt at betvivle, at det virkelig skulde være Alvor med, at det skulde være en fornuftig Fremgangsmaade. I ethvert Tilfælde forekommer det mig, at der er al mulig Grund for os til at faae Forklaring paa, hvorfor denne Forandring har fundet Sted, hvorfor den er foreslaaet. Jeg maa da maasse tillade mig at henvi, at det vilde være i alt Fald ønskeligt, om ærede Medlemmer kunde paavise det med klare, tydelige, logiske og praktiske Grunde, ikke blot ved smukke Ord om, hvorledes det er nødvendigt at slaa til det provisoriske System overalt, hvor det viser sig, og saadant Noget. Thi det er jo ikke det, det kommer an paa her. Naar man som ærede Medlemmer jo dog ville, som det ærede Medlem fra Rolдинг (Berg) vil, rolig kan behandle Finantslovsforlaget, som indeholder de groveste provisoriske Forordninger, saa er det ikke Noget at sige, at man blot vil slaa og gjøre starp Front, men saa maa der opstilles en positiv Begrundelse, og navnlig naar man selv anbefaler og for nogle Aar siden har anbefalet under ganske lignende Forhold denne Fremgangsmaade, som jeg nu anbefaler, da er det ønskeligt og nødvendigt at faae godtgjort med klare og bestemte Grunde, hvorfor den nu skal forkastes.

Frier: Jeg ønsker blot at udtale, at naar jeg agter at stemme imod den foreslaaede Dagsorden og for, at det forelagte

Forslag gaar til 2den Behandling og i Udvalg, gjør jeg det i den Forventning, at Lovforslaget vil vende tilbage her til Thinget i en saadan Skikkelse, at det, samtidig med at Provisoriets Forkastelse paa det Bestemteste fastholdes, kan afgive et virkelig konstitutionelt Grundlag for Gjennemførelsen af den Forhandlingspolitik, Folkethinget har stillet sig til Opgave.

Korsgaard: Uagtet jeg veed, at det vil skurre i den ærede næstsidste Talers Øren, maa jeg dog tillade mig at gjøre nogle ganske korte Bemærkninger. Det væsentligste Argument mod at vedtage denne Dagsorden skulde jo være det, at det foreliggende Forslag skulde være en midlertidig Finantslov, men det er det jo slet ikke. Den midlertidige Finantslov er jo en Bevilling, der paa Forhaand bemyndiger Regjeringen til at afholde de løbende Udgifter indenfor visse Begrænsninger, og i Formen er det foreliggende Forslag jo ganske vist det Samme, men man maa erindre, at det ledsages af et andet Dokument, nemlig de provisoriske Budgetter, efter hvilke der er regjeret siden 1ste April forrige Aar, altsaa snart et Aar. Det, der foreligger her, er ikke alene den midlertidige Finantslov, som den lyder efter Formen, men ogsaa de Budgetter, hvorefter der nu har været regjeret provisorisk i snart et Aar, og det kan jeg ikke sige er en midlertidig Finantslov. Dernæst skulde det være saa naturligt, navnlig for det private Initiativ, om man nu gientog Forkastelsen. Jeg skal ikke komme vidtløftig ind paa de, jeg vil ikke sige Grunde, men de forskjellige Betragtninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) gjorde gjældende derimod. Jeg skal henvise ham til Folkethingstidenden for Samlingen 1885—86. Der vil det ærede Medlem finde i Mødet den 25de Januar 1886 en Tale om at gjentage Forkastelsen af Provisoriet, uagtet det tidligere var forkastet efter privat Initiativ. Det er en om end kort, saa dog særdeles vellykket Tale. Den gaar ud paa, at der selvsølgelig Intet er til Hindring for, at et Forslag, der en Gang er forkastet, fremsættes paany, og det siges endvidere, at hvad selve Forslaget angaar, er det et Forslag, hvorom Thinget tidligere har taget Beslutning, og at der ikke er fremkommet Nogetsomhelst, som kunde bevæge Thinget til at fravige sin Opfattelse af Forslagets grundlovstridige Karakter. Der er heller ikke i saa Henseende, saavidt jeg kan se, siden Oktober forrige Aar fremkommet Noget, som skulde kunne forandre det foreliggende Forslags grundlovstridige, Na-